

[Aksel Larsen.]

ellers ikke ville have købt. Jeg fremsætter det her til overvejelse for at sige, at der godt kunne gøres noget.

Naturligvis kan der også spares, og jeg skal ikke holde noget almindeligt spareforedrag, selv om jeg nok tror, man mange steder, hvad administrationen angår, kunne indføre besparelser. Jo, jeg vil dog i den forbindelse have lov til at nævne, at så vidt mig bekendt er der ansat et lille hundrede mennesker i ATP-fondens administration i Hillerød. I Sverige har man også en Arbejdernes Tillægspension, og den beskæftiger sammenlagt, topfunktionærer og underordnede, 5 personer. Det kan altså gøres meget mere enkelt i Sverige; jeg ved godt, det er, fordi de har et andet og meget mere enkelt system, men jeg nævner det for at sige, at muligvis kunne man dog ad administrativ vej også nå til både forenklinger og besparelser.

Men ellers vil jeg tillade mig at sige, at jeg ikke accepterer påstande om, at det er umuligt at spare på militærudgifterne. Det er ganske givet, at disse militærudgifter har en højde, som er aldeles uforsvarlig. Ikke blot hvis man har det synspunkt, vi har: at militæret i sig selv absolut ikke er nogen nytte til, men snarere skade til for dette land, men også selv om man har den mening, at vi bør have et militært forsvar, må man erkende, at disse udgifter er uproduktive, og at de ikke behøvede at være så store. Jeg skal ikke gå i detaljer med dette, men vil blot nævne, at hvis aviserne ikke på dette punkt er uvederhæftige — det er aviser jo desværre så ofte; jeg har lige set et københavnsk dagblad for i dag, der fortæller, at jeg har været hos statsministeren for at orientere mig om, hvordan det går med overenskomstsituationen; det har jeg aldeles ikke, men der er jo trykkefrihed i Danmark, så aviser har lov til at digte den slags historier — men altså, hvis jeg skal tro på aviserne, så spekulerer man på at anskaffe udgangsuniformer for hjemmevernet.

Jeg vil nok spørge, hvad meningen i det hele taget er. Jeg ved ikke, om hjemmevernet egner sig til at slås i det usandsynlige tilfælde, at der bliver krig; men hvis det egner sig til at slås, skulle det da

have uniformer, der var egnede til dette slagsmål, og ikke paradeuniformer til udgang om søndagen, eller hvornår det nu skal være. Hvis det virkelig er sandt, at regeringen omgås med planer om den slags forøgelse af militærudgifterne, vil jeg bede den om at optage sådanne planer til revision og i det hele taget se på, om man ikke kunne spare endda ret betydelige beløb på denne konto, ja, ikke blot på hjemmevernet, men på militærudgifterne i det hele taget.

Men jeg erkender, at selv disse udmærkede ideer sammenlagt ikke vil kunne give den milliard kroner, det her drejer sig om, og det vil de naturligvis endnu mindre kunne, hvis regeringen og flertallet i dette ting ikke vil acceptere dem og sige, de er gode nok, og være med til at føre dem ud i praksis.

Men nu fremgår det jo af ministerens fremsættelsestale, hvordan det skal klares. Som ministeren fremsatte sit lovforslag, kunne man få det indtryk, at nu kommer man med et forslag til udskrivningslov, som indebærer en hel del skattelettelser og sociale ydelser, og så er man nødt til at indføre en meroms for at skaffe kompensation for det indtægtstab, der følger deraf. Jeg tror dog, at denne fremstilling er lovlig forenklet. Jeg tror nok, at meromsen var der først, og at disse lettelser er tænkt som en kompensation for meromsen — og jeg synes, at det er nødvendigt at sige dette. Naturligvis er lettelserne i almindelighed tiltrængte; men det er ganske rigtigt, at hvis man indfører en meroms, er man nødt til at gøre noget for dem med de laveste indtægter, og dér kan jeg ikke se andet, end at der igennem dette lovforslag virkelig ydes tilstrækkelig kompensation. Jeg har med opmærksomhed lyttet til hr. Poul Møller, som fandt, at man i stedet for at give et sådant direkte persontilskud til så mange personer hellere skulle forhøje folkepensionen, invalidepensionen osv., og det er jo i princippet tiltalende. Der er bare det ved det, at der er adskillige personer uden for folkepensionisternes og invalidepensionisternes rækker, der har en lige så lav indtægt som disse, og dem kan man ikke give kompensation ved at forhøje folkepensionen. Det bliver dog et spørgsmål,